

1. ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών.» Ματθαίον 1/α' 21.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 1/α', Μάρκο 12/ιβ' 35-37, Ησ. 9/θ' 6,7, Ρωμ. 5/ε' 8, Ιωάν. 2/β' 25, Ιερ. 29/κθ' 13, Ματθ. 2/β' 1-14.

Υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, ο Ματθαίος ξεκινάει το ομώνυμο βιβλίο με τη γενεαλογία του Ιησού Χριστού. Σ' αυτήν υπάρχουν πρόγονοι που ορισμένοι δεν θα ήθελαν να έχουν.

Πιθανόν, ο Ματθαίος μπορούσε να σχετιστεί με αυτούς τους προγόνους καθώς, ως τελώνης που δεχόταν τη θέση αυτή από τους Ρωμαίους πλουτίζοντας σε βάρος του λαού του, περιφρονούνταν ως αποστάτης και κατατάσσονταν με τους πιο αχρείους της κοινωνίας.

Οι άνθρωποι μπορεί να κοιτάζουν την εξωτερική εμφάνιση, ο Θεός όμως βλέπει την καρδιά. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Κύριος επέλεξε τον Ματθαίο από τελώνη να γίνει μαθητής Του, επειδή είδε την καρδιά του. Και ο Ματθαίος δέχθηκε να αφήσει την πρότερη ζωή του για μία νέα ζωή με τον Ιησού.

Έτσι, ο Ματθαίος ακολούθησε τον Κύριο καταγράφοντας για το έθνος του την πολύτιμη αναφορά της ζωής του Ιησού.

Κυριακή 27 Μαρτίου

«ΒΙΒΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΣ»

«Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ» (Ματθ. 1/α' 1).

Ο Ματθαίος ξεκινάει το ευαγγέλιό του με την φράση «Βίβλος της γενεαλογίας» του Ιησού. Ο όρος «γενεαλογία» μπορεί να αποδοθεί και ως «γένεση». Έτσι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Ματθαίος ξεκινά το ευαγγέλιο με ένα «βιβλίο γένεσης».

Όπως η Παλαιά Διαθήκη ξεκίνα με ένα βιβλίο για τη δημιουργία του κόσμου, το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο (το πρώτο βιβλίο της Καινής Διαθήκης) είναι ένα βιβλίο για τον Ίδιο τον Δημιουργό και το έργο της Σωτηρίας – ένα έργο που μόνο ο Δημιουργός μπορεί να επιτελέσει.

Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τον Ιησού; Ιωάν. 1/α' 1-3, Εβρ. 1/α' 1-3, Μιχ. 5/ε' 2, Μάρκ. 12/ιβ' 35-37.

.....
.....
.....
.....

«Από χρόνων αιωνίων ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήταν ένα με τον Πατέρα, Αυτός ήταν η "εικών του Θεού," η εικόνα της απεραντοσύνης και του μεγαλείου Του, "το απαύγασμα της δόξης Αυτού". (Εβρ. 1/α' 3)... Ερχόμενος να κατοικήσει ο Ιησούς μαζί μας, απεκάλυψε το Θεό σε ανθρώπους και αγγέλους. Ήταν ο Λόγος του Θεού, η προσωποποίηση της σκέψης του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 1.

Προτεραιότητα του Ματθαίου δεν ήταν η θεότητα του Χριστού, σε αντίθεση με τον Ιωάννη (δείτε Ιωάν. 1/α' 1-4), ο οποίος αναφέρεται στην θεότητα του Χριστού προτού γράψει για την ενσάρκωσή Του (δείτε Ιωάν. 1/α' 14). Ο Ματθαίος εστιάζει στην ανθρώπινη φύση του Χριστού ως «υιό του Δαβίδ, υιού του Αβραάμ.» Έτσι, εξιστορεί την γενεαλογία του Ιησού, από τον Αβραάμ έως και τη γέννησή Του, προκειμένου να αποδείξει στους αναγνώστες του ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ είναι ο Μεσσίας στον Οποίο αναφέρονται οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης.

ΣΚΕΨΗ: Η γενεαλογία είναι σημαντική. Ωστόσο, όσον αφορά το ευαγγέλιο, δεν έχει καμία σχέση. Τι είναι αυτό που έχει σημασία όσον αφορά το ευαγγέλιο, και γιατί; Δείτε Γαλ. 3/γ' 29.

Δευτέρα 28 Μαρτίου

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Πέρα από τις διάφορες αντιλήψεις των Ιουδαίων σχετικά με την έλευση του Μεσσία, ένα ήταν σίγουρο: ο Μεσσίας θα ερχόταν από τη γενιά του Δαβίδ. (Ακόμη και σήμερα, πολλοί θρησκευόμενοι Ιουδαίοι που περιμένουν την έλευση του Μεσσία, πιστεύουν ότι θα έρθει από τη γενιά του Δαβίδ.) Γι' αυτό ο Ματθαίος ξεκινάει το ευαγγέλιό του με τη γενεαλογία, για να δείξει πως ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας. Επειδή ο Μεσσίας θα ήταν απόγονος του Αβραάμ (Γέν. 22/κβ' 18, Γαλ. 3/γ' 16), του πατέρα του Ιουδαϊκού έθνους, αλλά και του βασιλιά Δαβίδ, ο Ματθαίος αποσκοπεί στο να δείξει πως η γενεαλογία του Ιησού συνδέεται και με τους δύο. Πολλοί σχολιαστές πιστεύουν ότι ο Ματθαίος απευθυνόταν κυρίως στους Ιουδαίους, γι' αυτό και δίνει έμφαση στις Μεσσιανικές ιδιότητες του Ιησού από την Ναζαρέτ.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Πώς μας βοηθούν να καταλάβουμε το μήνυμα που ήθελε να δώσει ο Ματθαίος;

Β' Σαμ. 7/ζ' 16,17.....

.....
Ησ. 9/θ' 6,7.....

.....
Ησ. 11/ια' 1,2.....

.....
Πράξ. 2/β' 29,30.....

.....
Όλα αυτά τα εδάφια μας βοηθάνε να καταλάβουμε γιατί το ευαγγέλιο του Ματθαίου ξεκινάει έτσι: «Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ» (Ματθ. 1/α' 1). Πρώτο, και κυριότερο, ο Ιησούς αναφέρεται ως υιός του Δαβίδ. Και όπως ξεκινά με τη δήλωση αυτή η Καινή Διαθήκη έτσι και κλείνει, καθώς στο τελευταίο κεφάλαιο (της Αποκάλυψης) διαβάζουμε: «Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας, εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός» (Αποκ. 22/κβ' 16). Ο Ιησούς είναι «η ρίζα και το γένος του Δαβίδ».

Τι δυνατή μαρτυρία όσον αφορά την ανθρώπινη φύση του Ιησού και Δημιουργού μας, ο Οποίος συνδέθηκε με εμάς με τρόπο που δεν μπορούμε να φανταστούμε.

Τρίτη 29 Μαρτίου

ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Εκτός από τον Δαβίδ, ποιον άλλον βρίσκουμε στο οικογενειακό δέντρο του Ιησού; Ματθ. 1/α' 2,3.

.....

Οι γυναίκες δεν αναφέρονται στις γενεαλογίες, γιατί λοιπόν να αναφέρεται η Θάμαρ; Ποια ήταν;

Η Θάμαρ ήταν μία Χαναναία που είχε παντρευτεί τους δύο γιους του Ιούδα. Και οι δύο άνδρες της ήταν ασεβείς και πέθαναν, αφήνοντας την Θάμαρ άτεκνη. Ο πεθερός της, ο Ιούδας, της υποσχέθηκε πως θα την πάντρευε με τον τρίτο του γιο όταν αυτός θα μεγάλωνε, όμως δεν εκπλήρωσε την υπόσχεσή του.

Έτσι η Θάμαρ μεταμφιέστηκε σε πόρνη και κοιμήθηκε με τον Ιούδα χωρίς εκείνος να την καταλάβει. Όταν μήνες αργότερα η εγκυμοσύνη της Θάμαρ μαθεύτηκε, ο Ιούδας θέλησε να την θανατώσει για την ανηθικότητά της, όμως η Θάμαρ του απέδειξε ότι εκείνος ήταν ο πατέρας. Όσο ευφάνταστα κι αν ακούγονται όλα αυτά σε εμάς, σχετίζονται με την γενεαλογία του Ιησού.

Διαβάστε Ματθ. 1/α' 4,5. Ποια άλλα πρόσωπα αναφέρονται στην γενεαλογία που εκπλήσσουν;

.....

Και η Ραάβ, η Χαναναία πόρνη; Από ό,τι φαίνεται, ναι. Αφού βοήθησε τους Ισραηλίτες κατασκόπους να δραπετεύσουν, ενώθηκε με τον λαό του Θεού και όπως φαίνεται παντρεύτηκε κάποιον από τους προγόνους του Ιησού.

Ποιος άλλος βρίσκεται στη γενεαλογία; Ματθ. 1/α' 5,6.

.....

Η Ρουθ ήταν μία ενάρετη γυναίκα η οποία καταγόταν από την απεχθή φυλή των Μωαβιτών – που προήλθε από την ένωση του μεθυσμένου Λωτ με μία από τις κόρες του. Η γυναίκα του Ουρία, η Βηθσαβεέ, ήταν η γυναίκα με την οποία ο Δαβίδ κοιμήθηκε ενώ ο άνδρας της ήταν στη μάχη. Και ο Δαβίδ επίσης ήταν αμαρτωλός, και χρειαζόταν έναν Σωτήρα. Παρόλες τις αρετές του, σίγουρα δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πρότυπο οικογενειάρχη.

ΣΚΕΨΗ: Εφόσον ο Θεός μάς δέχεται παρόλα τα λάθη και τα σφάλματά μας, πώς μπορούμε και εμείς να κάνουμε το ίδιο με τους άλλους;

Τετάρτη 30 Μαρτίου

ΕΝΩ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ

Τι μας λένε τα παρακάτω εδάφια για την ανθρώπινη φύση; Ρωμ. 3/γ' 9,10, 5/ε' 8, Ιωάν. 2/β' 25, Ιερ. 17/ιζ' 9.

.....
Όπως συχνά αναφέρεται, και αξίζει να επαναλάβουμε, η Αγία Γραφή δεν περιγράφει μία όμορφη εικόνα για την ανθρωπότητα και την ανθρώπινη φύση. Από την Πτώση στην Εδέμ (Γέν. 3/γ') μέχρι τις έσχατες ημέρες και την πτώση της Βαβυλώνας (Αποκ. 18/ιη'), η θλιβερή κατάσταση της ανθρωπότητας είναι έκδηλη. Και παρότι έχουμε την τάση να εξιδανικεύουμε την πνευματική κατάσταση της εκκλησίας, μέχρι που έρχεται η αποστασία (Β' Θεσ. 2/β' 3), αυτό δεν είναι σωστό (δείτε Α' Κορ. 5/ε' 1). Είμαστε όλοι αμαρτωλοί, συμπεριλαμβανομένων και των προγόνων του Ιησού.

«Η αυθεντικότητα και η ανομοιότητα αυτής της γενεαλογίας,» γράφει ο σχολιαστής Michael Wilkins, «θα πρέπει να εξέπληξε τους αναγνώστες του κατά Ματθαίον ευαγγελίου. Οι πρόγονοι του Ιησού ήταν άνθρωποι με αδυναμίες, αλλά και προοπτικές, όπως όλοι οι άνθρωποι. Ο Θεός εργάστηκε μέσα από αυτούς για να τους οδηγήσει στη σωτηρία. Δεν υπάρχει κάποιο πρότυπο δικαιοσύνης στη γενεαλογία του Ιησού. Θα δούμε μοιχούς, πόρνες, ήρωες και Εθνικούς. Ο ασεβής Ροβοάμ ήταν πατέρας του κακού Αβιά που ήταν πατέρας του καλού βασιλιά Ασά. Ο Ασά ήταν ο πατέρας του καλού βασιλιά Ιωσαφάτ... που ήταν ο πατέρας του κακού βασιλιά Ιωράμ. Ο Θεός εργαζόταν μέσα από τις γενιές, πιστές και άπιστες, για να εκπληρώσει τους σκοπούς Του. Ο Ματθαίος δείχνει πως ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει τον καθένα, όσο αμαρτωλός κι αν είναι, ώστε να εκπληρώσει τους σκοπούς Του. Άλλωστε αυτούς τους ανθρώπους ήρθε ο Ιησούς να αναζητήσει και να σώσει.» Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary: Matthew, σ. 9.

Αυτό πρέπει να το θυμόμαστε, όχι μόνο κάθε φορά που βλέπουμε τους άλλους, άλλα και τον ίδιο μας τον εαυτό. Και ποιος Χριστιανός δεν αποθαρρύνεται, δεν αναρωτιέται για την πίστη του, δεν ανησυχεί για το εάν έχει πραγματικά αλλάξει; Και φυσικά πηγή αυτής της αποθάρρυνσης είναι η αμαρτωλή φύση μας, οι αμαρτίες και τα λάθη μας. Έτσι, μέσα σ' αυτήν την απελπισία μπορούμε και πρέπει να αντλήσουμε ελπίδα από το γεγονός ότι ο Θεός είναι Παντογνώστης και ότι ο Χριστός ήρθε σ' αυτόν τον κόσμο για όλους τους ανθρώπους.

ΣΚΕΨΗ: Σε ποιες υποσχέσεις της Αγίας Γραφής μπορείτε να στραφείτε όταν είστε αποθαρρυσμένοι και απελπισμένοι;

Πέμπτη 31 Μαρτίου

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΣΙΑ

Τα κεφάλαια Ματθ. 1/α' και 2/β' εξιστορούν τη γέννηση του Ιησού. Το πιο πιθανόν να μην ήταν στις 25 Δεκεμβρίου. Βασιζόμενοι στην ιερατική υπηρεσία του Ζαχαρία στο ναό, οι σχολιαστές εικάζουν ότι το πιθανότερο είναι ο Ιησούς να γεννήθηκε το Φθινόπωρο, καθώς τα πρόβατα ήταν ακόμη έξω στους αγρούς – πιθανότατα - τέλη Σεπτεμβρίου με αρχές Οκτωβρίου.

Η ειρωνεία είναι ότι κάποιοι από εκείνους που έσπευσαν να προσκυνήσουν τον Μεσσία, ήταν Εθνικοί. Ενώ οι περισσότεροι από τον λαό του Ιησού (συμπεριλαμβανομένου και του παρανοϊκού βασιλιά Ηρώδη) νόμιζαν ότι γνώριζαν πώς θα ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας, αυτοί οι ταξιδιώτες από την ανατολή ήταν οι πραγματικοί προσμένοντες. Οι Μάγοι, ήταν ευυπόληπτοι φιλόσοφοι από την Περσία που είχαν αφιερώσει τη ζωή τους στην αναζήτηση της αλήθειας. Γι' αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι βρέθηκαν να λατρεύουν Εκείνον που είναι «η Αλήθεια». Υπό μία έννοια, εκπληρώθηκαν τα λόγια του προφήτη Ιερεμία «Και θέλετε με ζητήσετε, και ευρεί, όταν με εκζητήσετε εξ όλης της καρδιάς υμών» (Ιερ. 29/κθ' 13).

Διαβάστε Ματθ. 2/β' 1-14. Ποια η διαφορά στη συμπεριφορά των σοφών αυτών ανθρώπων σε αντίθεση με του βασιλιά Ηρώδη;

.....
Οι Εθνικοί αυτοί προσκύνησαν και λάτρευσαν τον Ιησού, σε αντίθεση με τον βασιλιά του έθνους που προσπάθησε να Τον θανατώσει. Αυτή η ιστορία είναι μία υπενθύμιση για εμάς πως το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην εκκλησία δεν σημαίνει ότι έχουμε και καλή σχέση με τον Θεό. Μας υπενθυμίζει επίσης, πως η σωστή κατανόηση της αλήθειας είναι πολύ σημαντική. Εάν ο Ηρώδης και οι ιερείς είχαν κατανοήσει σωστά τις προφητείες όσον αφορά τον Μεσσία, ο Ηρώδης θα ήξερε πως ο Ιησούς δεν απειλούσε τη θέση του, όπως αυτός φοβόταν. Θα είχε καταλάβει πως αυτός ο «Βασιλιάς των Ιουδαίων» δεν αποτελούσε απειλή, όσον αφορά την πολιτική του δύναμη.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από τον κίνδυνο ότι το πνευματικό φως που έχουμε ως εκκλησία, αποτελεί εγγύηση καλής σχέσης με τον Θεό; Την ίδια στιγμή, πώς αυτό το φως μπορεί να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε μία ουσιαστικότερη σχέση με τον Θεό; Εκτιμώντας τον χαρακτήρα Του.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Δείτε αυτήν την περικοπή από την Ε. Χουάιτ: «Μ' αυτό τον τρόπο ο κάθε αμαρτωλός πρέπει να έρχεται στο Χριστό. “Ουχί εξ έργων δικαιοσύνης, τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το έλεος Αυτού έσωσεν ημάς.” (Τίτον 3/γ' 5). Όταν ο Σατανάς σου λέει ότι είσαι αμαρτωλός και δεν μπορείς να ευλογηθείς από το Θεό, πες του ότι ο Χριστός ήρθε σ' αυτόν τον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς. Δεν έχουμε τίποτε για να συστήσουμε τον εαυτό μας στον Θεό. Αλλά η προσωρινή και η παντοινή παράκλησή μας σ' Αυτόν είναι η εντελώς απελπιστική μας κατάσταση που καθιστά αναγκαία τη λυτρωτική Του δύναμη.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 289.

Η «απελπιστική μας κατάσταση» καθιστά αναγκαία τη λυτρωτική δύναμη του Χριστού. Αυτή η αλήθεια δεν διαφέρει όταν πρωτοέρχεται κάποιος στον Ιησού με το όταν βαδίζει μαζί Του σε όλη του τη ζωή. Όπως οι άνθρωποι της γενεαλογία του Ιησού, είμαστε αμαρτωλοί που χρειαζόμαστε χάρη. Η υπακοή μας στο νόμο, η νίκη μας στους πειρασμούς και την αμαρτία, και η αύξησή μας στο Χριστό, είναι αποτέλεσμα της σωτηρίας, και όχι η αιτία. Από τον ληστή στο σταυρό, μέχρι και τον πιστό που θα αναληφθεί στην Δευτέρα Παρουσία του Ιησού, όλοι βρισκόμαστε σε τέτοια απελπιστική κατάσταση που η λυτρωτική Του δύναμη μάς είναι απαραίτητη. Είναι πολύ σημαντικό να μη ξεχάσουμε ποτέ αυτήν τη θεμελιώδη αλήθεια.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Όπως είδαμε, η παρερμηνεία της προφητείας για τον Μεσσία οδήγησε τον Ηρώδη στο τρομερό διάταγμα. Σκεφτείτε κάποιες προφητείες που έχουν παρερμηνευθεί. Για παράδειγμα, πολλοί πιστεύουν ότι οι πιστοί Χριστιανοί θα αρπαχθούν κρυφά στον ουρανό, ενώ συγγενείς και φίλοι θα αναρωτιούνται για την εξαφάνισή τους. Ποιοι κίνδυνοι προκύπτουν από αυτήν την λανθασμένη ερμηνεία της προφητείας; Ή όσον αφορά την αντίληψη ότι λίγο πριν το τέλος του κόσμου, ο ναός της Ιερουσαλήμ θα χτιστεί ξανά και οι θυσιές θα ξαναρχίσουν; Ποιές άλλες προφητείες γνωρίζετε που έχουν παρερμηνευθεί; Πόσο σημαντική είναι η σωστή κατανόησή τους;
2. Σε πολλές κοινωνίες στον κόσμο το γενεαλογικό δέντρο θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικό. Γιατί αυτή η άποψη έρχεται σε αντίθεση με τη διδασκαλία του ευαγγελίου; Επίσης, πώς η έννοια της «αναγέννησης» μάς βοηθά να μη δίνουμε σημασία στις κοινωνικές τάξεις;